

מ"ת 3124/07/14 - מדינת ישראל נגד יוסף אלטורי, פואד אל טורי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 3124-07-14 מדינת ישראל נ' אלטורי(עציר) ואח'

בפני	כב' השופטת ורדה מרוז
מבקשים	מדינת ישראל ע"י עוה"ד ניצן ביילין - פמ"מ
נגד	
משיבים	1. יוסף אלטורי (עציר) ע"י עוה"ד דרוויש 2. פואד אל טורי (עציר) ע"י עוה"ד רוני זביטובסקי

החלטה

כללי

1. לפניי בקשה למעצרים עד תום ההליכים של המשיבים. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שעניינן קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"), ניסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) ביחד עם סעיף 29 לחוק ולמשיב 1 בלבד - עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.
2. עפ"י עובדות כתב האישום, קשרו המשיבים קשר ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה לביצוע שוד. המשיבים ושותפיהם תכננו לשדוד את המתלון, עובד רשת "סופר ברקת" (להלן: "**החברה**"), שתפקידו להעביר מדי יום את כספי פדיון החברה בסכומים גדולים ממשרדיה בנס ציונה לבנק מזרחי ברחובות. לשם כך הצטיידו המשיבים בשני רכבים - טויוטה שחורה ומזדה כסופה - ובלבוש מתאים. המשיב 2 עקב אחר המתלון ואף התקשר אליו דקות לפני האירוע כדי לוודא את מיקומו. בהמשך, ארבו השניים למתלון ובאמצעות אחד הרכבים פגעו בו במהלך נסיעתו על אופנוע (להלן: "**האופנוע**"). כתוצאה, עף המתלון מטרים קדימה, נפל ונחבל בכל חלקי גופו. המשיב 1 ואחד מהאחרים זינקו עליו, היכוהו וניסו לתלוש את תיק הגב ובו הכסף מעל גבו.
3. שוטר, אייל נג'תי, אשר שהה אותה עת בסמוך למקום, הצליח לעצור את תקיפת המתלון, להשתלט על המשיב 1 ולמנוע את גניבת השלל. האחר נמלט מהמקום.
4. במהלך ההשתלטות על המשיב 1, ניסה הלה להימלט מן הזירה.

הבקשה

5. המבקשת טוענת כי בידיה תשתית ראייתית לכאורה מוצקה לביסוס העבירות המיוחסות למשיבים

ובין היתר:

- א. הודעת המתלון אודות שיחת הטלפון המקדימה שקיבל מהמשיב 2 ותיאור תקיפתו.
- ב. תיעוד רפואי לעניין הפגיעות שספג המתלון.
- ג. תיעוד שיחת הטלפון למתלון מהמשיב 2 דקות לפני האירוע.
- ד. עדות פקח עיריית נס ציונה לעניין תצפית המשיב 2 אל עבר מקום עבודתו של המתלון כשלושה ימים לפני האירוע.
- ה. עדות משכיר רכב הטויוטה למשיב 2 ומסמכי ההשכרה.
- ו. תיעוד מצלמת האבטחה של סופר ברקת בה נצפה רכב הטויוטה עוקב אחר המתלון.
- ז. תיעוד מצלמת האבטחה בצומת הרחובות החרש וויצמן - בה נצפה אופנוע המתלון מועף אל תוך הצומת ורכב הטויוטה נמלט מהמקום.
- ח. דו"ח בוחן לפיו רכב הטויוטה שבחזקת המשיב 2 היה מעורב בתאונה עם אופנוע המתלון.
- ט. עדות השוטרים ששהו במקום, לרבות עדות על ניסיון בריחה של המשיב 1.
- י. תפיסת המשיב 1 בכף בזירת האירוע עת תקף את המתלון כשהוא לבוש בבגדים כפולים, רעול פנים ולידיו כפפות.
- יא. אמירות מפלילות של המשיב 2.
- יב. איכון המשיב 2 בזירת האירוע בשני מכשירי טלפון בשימוש.

6. המבקשת טוענת כי מעשיהם האלימים לכאורה של המשיבים, תוך ניגוח אופנוע המתלון באמצעות רכב הטויוטה, מקימים עילת מעצר מכח חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") ועליהם נטל ההוכחה להפריך חזקה זו. לחילופין, מתקיימת עילת המסוכנות המעוגנת בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. עילת מעצר נוספת מקורה בחשש לשיבוש מהלכי משפט ע"י המשיב 1, אשר עפ"י עובדות כתב האישום ניסה להימלט מהזירה עת נלכד בכף ע"י השוטרים נג'תי.

טיעוני המשיבים

7. המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכאורה לכלל העבירות. לדידם, אין כל ראיה המוכיחה כי התנגשות הטויוטה באופנוע המתלון הייתה מכוונת ואינה תוצאה של תאונת דרכים.
8. ב"כ המשיב 1 גרס כי הגם שמרשו נמצא בזירת האירוע, הרי שאין ראיה הקושרת אותו לשוד, אף לא למשיב 2, מלבד שהשניים בני משפחת אלטורי המורחבת. לדבריו, כל שהראיות מוכיחות הן את נוכחות המשיב 1 בזירת האירוע כאשר המתלון נפל מאופנועו. לשיטתו, השוטר נג'תי פירש באורח שגוי את האירוע כשסבר שהמשיב 1 תקף את המתלון, בעוד שבפועל המשיב 1 ניסה לסייע למתלון לאחר שנחבל בתאונה והאחר ניסה לשחררו מתיק הגב שהכביד עליו בשל פציעתו. הסנגור הטעים כי עפ"י דברי המתלון בהודעתו, איש לא הכה אותו.

9. את ניסיון הימלטות המשיב 1 מהזירה הסביר בבהלה שאחזה בו, בעקבות הירי שביצע השוטור נג'תי באוויר.
10. ב"כ המשיב 1 הוסיף, כי לא ניתן לקשור את המשיב 1 לרכב המזדה, אשר נטען כי המשיבים הצטיידו בה לצורך המארב והשוד. את שתיקת המשיב 1 במעצרו, הסביר הסנגור בחששו שמא יפליל אחרים מהעדה הבדואית, דבר שנתפס בחומרה בקרב העדה.
11. לבסוף, טען כי העובדה שהמשיב 1 לבש 'חם צוואר' ביום האירוע אינה מוכיחה כי ביקש להסתיר את פניו, בהינתן הסברו כי לבש אותו הואיל והיה חולה בשפעת.
12. ב"כ המשיב 2 טען כי אין ראיות ישירות אשר קושרות את המשיב 2 לחשדות המיוחסים לו ובאשר לראיות הנסיבתיות, הרי שסיפק להן הסברים המניחים את הדעת. כך, הסביר הנאשם 2 את המצאו ביום האירוע בנס ציונה וכן את שיחות הטלפון שביצע למתלון בסמוך לאירוע. המשיב 2 והמתלון עובדים שניהם בסופר ברקת וקיימת ביניהם היכרות מוקדמת. ביום האירוע אמור היה המשיב 2 לאסוף מהמתלון שיק מנס ציונה ושיחות הטלפון נעשו על מנת לתאם את המפגש, כפי שאישר המתלון בעדותו. כמו כן, הגיע המשיב 2 לנס ציונה על מנת לרכוש בגדים בחנות "קלאסיקו" ואף עובדה זו אושרה ע"י בעל החנות שמסר עדות במשטרה. הסנגור הדגיש כי נס ציונה הינה עיר קטנה ולפיכך איכון מכשיר הטלפון שלו בסמוך לזירת האירוע אינה מעידה מאומה, שכן הזירה קרובה לחנות הבגדים "קלאסיקו" בה טוען המשיב 2 כי שהה.
13. הסנגור ציין, כי המשיב 2 אישר שהוא שכר את רכב הטויוטה כחודש לפני האירוע וללא קשר לאירוע. הוא הוסיף כי המשיב 2 אינו אוחז ברישיון נהיגה ואחרים משתמשים ברכב ונוהגים להסיעו ממקום למקום. לפיכך, אם נעשה שימוש ברכב לצורך בלתי חוקי, הרי שהיה זה שלא בידיעת המשיב 2.
14. יתרה מכך, טען הסנגור כי מחוות הדעת שהגישה המשיבה בנוגע לנזקי רכב הטויוטה, לא נקשרו הנזקים להתנגשות באופנוע באופן בלעדי וכל שנקבע הוא שקיימת אפשרות שהנזקים נגרמו כתוצאה מהתנגשות באופנוע. ברי, כך עפ"י הטענה, כי קיימת אפשרות שהנזקים נגרמו כתוצאה מתאונה עם רכב אחר.
15. ביחס לטענה כי המשיב 2 שוחח ביום האירוע עם מעורב אחר בשוד, גרס הסנגור כי המבקשת לא הצביעה על הקשר של האחר לשוד.
16. הסנגור הוסיף כי האמירות אותן כינתה המבקשת "מפלילות", הן בפועל פליטות פה חסרות משמעות שנפלטו בשעת לחץ מצד מי שלראשונה בחייו נעצר, הא ותו לא.

הראיות לכאורה

17. העיון בראיות לכאורה מלמד על שלל ראיות ישירות ונסיבתיות המבססות את העבירות המיוחסות למשיבים. עסקינן בעבירות של קשירת קשר וניסיון לביצוע מעשה שוד אלים, אשר התבצע באמצעות תאונת דרכים יזומה שנועדה להכשיר את הקרקע לביצוע שוד המתלון, בלדר שהעביר כספים בסכומים נכבדים מהחברה לבנק.

להלן, תיבחנה הראיות לכאורה.

18. העיון בדו"חות צפייה של השוטרים שתיעדו בכתב את שראו בסרטונים (לא נמצאו דיסקים של הסרטונים שנקלטו במצלמות הסמוכות לזירת האירוע) מעלה את העובדות הבאות:

· דו"ח צפייה מאת השוטר יואל אוליאלי, אשר תיעד את הנצפה ממצלמה 4 מחוץ לסופר ברקת: **"11:04:48 - רכב טויוטה בצבע שחור מגיע כיוון כללי תחנת הדלק בכניסה לנ"צ מכיוון רחובות לכיוון ברקת... 11:04:54 - הקורבן... נוסע על קטנוע... ומיד הטויוטה השחורה נעצרת עושה רוורס ונוסע אחרי הקטנוע. 11:05:03 - הטויוטה והקטנוע נעלמים מהפריים".**

כמו כן תיעד את הנצפה ממצלמות העירייה:

"11:01:04 - הקטנוע של הקורבן נראה מחליק מרחוב החרש לכיוון הצומת וכמעט פוגע ברכבים חולפים אשר נוסעים בכביש הראשי של רחוב וייצמן. 11:01:09 - נראה כמו מעצר חשוד שבורח לכיוון הצומת של וייצמן החרש, תחילה שוטר אחד מנסה להשתלט עליו ולאחר מכן מגיע שוטר נוסף ומסייע לו במעצר החשוד. החשוד מנסה להימלט והשוטר שוב משכיב אותו על הרצפה. 11:01:39 - מגיע סנדר ונעצר בסמוך לשוטרים ולחשוד... מיד לאחר מכן טויוטה שחורה פונה במהירות מהחרש לכיוון הכביש הראשי כיוון כללי רחובות".

· דו"ח צפייה מאת יעקב פטאל, תיעד את הנצפה ממצלמות האבטחה של העירייה: **"11:00:44 - נראים שני כלי רכב פונים ימינה לכיוון רחוב וייצמן מרחוב החרש הראשונה מזדה 3 בצבע כחול וצמודה אליה מזדה 323 בצבע כסף עם סאן רוף בצבע שחור. 11:00:50 - האופנוע של הקורבן עף לכיוון רחוב וייצמן מרחוב החרש".**

19. דוחות איכון (שיחות נכנסות ויוצאות) שבוצעו לשני מנויי סלולאר הרשומים על שם המשיב 2 ביום האירוע מלמדים כי החל משעה 9:39 ועד שעה 11:15 אותר הטלפון הסלולארי של המשיב 2 באתר המכונה **"קני סנטר נס ציונה" / "קני סנטר החרש 3"**, קרי: בסמוך לזירת האירוע.

20. מדו"ח סיכום תקשורת ומפירוט שיחות יוצאות ונכנסות שהופק למכשירו הסלולארי של המתלונן עולה כי ביום האירוע, בשעות 8:29, 9:16 ו- 9:41 הוציא המשיב 2 שיחות מאחד המנויים הסלולאריים שברשותו אל הטלפון הסלולארי של המתלונן.

21. בהודעה מיום 16.6.14 מסר השוטר שי ישראלי כי ביום 9.6.14 לאחר שקיבל דיווח על ניסיון חטיפת תיק בחניון סופר ברקת בנס ציונה, הגיע למקום, שם הבחין **"באדם חשוד ברח' החרש מסתכל על הסופר בצורה מחשידה כאשר החשוד מול הסופר מעבר לכביש. הבחנתי בחשוד כ-10 דקות לערך וברגע שהחשוד הבחין בי בניידת החל בהליכה. יצאתי מהניידת וניגשתי לעברו במטרה לזהות אותו שאלתי אותו מה מעשיו במקום והוא טען שהוא עובד בסופר ומחכה לכסף".** הוא ציין כי מבירור מול הקב"ט של הסופר התברר כי הלה עבד במקום בעבר. השוטר כתב בזמן אמת את פרטי החשוד: פואד אלטורי ומס' ת"ז, הוא המשיב 2. לאחר הבדיקה המשיב 2 שוחרר ועזב את המקום.

22. ביום האירוע נחקר השוטר נג'תי ומסר את גרסתו לאירוע: "היום עבדתי יחד עם שמחה... באנו לאכול שווארמה... שמעתי חריקת צמיגים של רכב מכיוון הצומת מיד הסתובבתי לראות מה קרה איך שאני מסתובב אני מבחין בשני גברים כאשר אחד מהם היה רעול פנים והשני בדיוק כיסה את הפנים שלו עם החם צוואר ורצים לעבר רוכב אופנוע שהיה לפנייהם. בהתחלה חשבתי שמדובר בתאונה אך כאשר ראיתי שהם רעולי פנים הבנתי שמהו קורה... ראיתי אותם מכים את הרוכב אופנוע על הכביש כאשר הוא שרוע על הרצפה והם נותנים לו אגרופים רצתי אליהם תוך כדי שאני צועק לעברם משטרה תעצור ושלפתי את האקדח דרכתי כאשר צעקתי משטרה אחד החשודים נמלט לכיוון דרום לכיוון רחובות והשני עשה תנועה של לברוח או להתקרב אלי היה מבולבל ונתתי ירייה באוויר... קפצתי עליו ותפסתי אותו". בהמשך תיאר כי לאורך תהליך ההשתלטות על המשיב 1, הלה נאבק בו וניסה להימלט ובתוך כך "שלף את החם צוואר מעל הפנים שלו". בהמשך ציין כי ביקש משמחה שפירא, השוטר השני, לשמור על "שני החם צוואר וכובע הקסקט שהם זרקו" (המשיב 1 והחשוד שנמלט). השוטר נג'תי ציין כי הבחין שהמשיב 1 לובש מכנס כפול וקפוצ'ון שרוול ארוך עם כובע (גרסא זה מסר השוטר נג'תי ביום 24.6.14).

23. השוטר שמחה שפירא היה אף הוא עד לאירוע. ר' דבריו: "קרוב לשעה 11:15 בעודנו בתוך המסעדה והסתובבתי לחפש את אייל ופתאום אני לא רואה אותו יצאתי החוצה ופתאום אני רואה בנאדם אחד על הרצפה ושני אנשים רעולי פנים מרביצים לו מכות ואני רואה את אייל צועק עצרו או הלו... ואני רואה שאחד מהם חוצה את הכביש ומתחיל לברוח אני זוכר רק שהוא היה רעול פנים... הוא ברח לכיוון דרום לכיוון רחובות... ותוך כדי ריצה הוא הסתובב לכיוון שלי כי הוא שמע ירי... לפני שהוא הסתובב אלי הוא הוריד את הכובע גרב שהיה לו על הפנים או אולי זה היה חם צוואר... הסתובבתי לאייל ואני רואה שהוא מחזיק את החשוד..." (ר' הודעתו מיום 12.6.14 - עמ' 1).

24. עדה נוספת לניסיון השוד, פרג'פור לזאת. ר' דבריה: "שמעתי בום של אוטו נכנס באוטו, ישר יצאתי החוצה ראיתי מישהו שרוע על הכביש ממש לפני השווארמה ובדיוק בנאדם אחר עם חולצה שחורה וכובע שחור ברח לצד השני של הכביש. הוא זרק מעל הראש את הכובע שלו על הכביש והתחיל לרוץ לכיוון רחובות. אני רוצה לציין כי הבחור שברח לכיוון רחובות היה רעול פנים הוא הוריד את הכובע גרב וזרק אותו... היתה לפני הרמזור מזדה אפורה עם דלתות פתוחות ואז השוטרים קפצו על אחד השודדים, הלכו איתו מכות... היה נהג ברכב והיו שני רעולי פנים אחד נמלט ואחד נתפס ע"י שני שוטרים שישבו ואכלו פה שווארמה". היא ציינה כי הרעול פנים שנתפס ע"י השוטרים הוא אינו זה שברח לכיוון רחובות. בהמשך נשאלה אם החשוד שנתפס היה רעול פנים והשיבה: "כן, הם הורידו לו את הכובע. הוא הלך איתם מכות הוא ניסה לברוח והיתה גם יריה של אחד השוטרים לזה שברח". היא ציינה כי הבחור שהיה ברכב נסע וכי הרכב היה מסוג "מזדה כסופה" (הודעה מיום 12.6.14 - עמ' 1, ש' 4 - עמ' 2, ש' 15).

25. ביום האירוע נחקר המתלונן ותאר את האירוע והדקות שקדמו לו: "היום בבוקר היה אצלי כסף שאספתי מ-8 סניפים עליתי למשרד ספרנו את אני וריקי הכסף... שמתי את הכסף בתיק... ונסעתי להפקיד את הכסף בבנק... היום סמוך לשעה 11:15 יצאתי מהמשרד... נסעתי על

האופנוע הפרטי שלי... ברח' החרש ורציתי לפנות ברמזור שמאלה איפה שהשווארמה שמעוני ראיתי רכב שנוסע במהירות אחרי פתאום נתן לי תוך כדי נסיעה מכה אני עפתי נפלתי מהאופנוע פתאום באו שניים שיצאו מהרכב שנתן לי מכה רעולי פנים וכפפות אני בהתחלה חשבתי שזה תאונת דרכים אח"כ הבנתי שזה שוד. אחד מהם חתך את התיק עם סכין בכתפיים שלי אני בעטתי בו בשנייה אחד אחד הגיעו שני שוטרים אחד מהם ירה באוויר אז אחד החשודים ברח. אחד מהם הרעול פנים השוטרים תפסו והשני (מילה לא ברורה) לברוח שמאלה דרך תחנת הדלק". כשנשאל אם השניים הרביצו לו, השיב: "לא הם לא הספיקו כי ישר הגיעו השוטרים". (עמ' 1 להודעה מיום 12.6.14 ש' 27-6). לשאלת השוטר אם מישוה דיבר אותו הבוקר לפני המקרה, ציין כי המשיב 2 שבעבר עבד בסופר ברקת צלצל אליו, לדבריו בנוגע ל"שיק. הוא שאל אותי על שיק... הוא שאל אותי איפה אני נמצא אמרתי לו באזור. שאל אותי מה השיק אמרתי לו יש לך ניכוי במקור 30 עד שתסדר את זה הבעל בית יתן לך". הוא הוסיף כי המשיב 2 עזב את העבודה בסופר "לפני 3 חודשים הוא עזב בגלל בעיות של כסף היה בלגאן בעבודה והוא עזב" (שם, עמ' 2).

26. בתמונת המעצר של המשיב 1 בזירת האירוע ניתן לראות את הכפפות שלבש המשיב 1. על פניו, אין מדובר בכפפות צמר שהיה לובש אדם מקורר אלא בכפפות עבות שנראות כמו כפפות המשמשות ברכיבה על אופנוע למשל.

27. בצילומי תיק הגב שנשא עליו המתלונן, נראה התיק קרוע בקו התפר המחבר בין אחת משתי רצועותיו לבין גוף התיק.

28. המתלונן מסר את מס' הרכב של הטיוטה, אותו קיבל מאדם שביקש שלא להזדהות. כך ציין "אני קיבלתי את מספר הרכב מבן אדם שלא רוצה להזדהות ולא רוצה להיות מעורב בבלאגן עם המשפחות ואני איך שקיבלתי את המספר הבאתי את המס' לסמי הקב"ט שעובד בברקת שיעביר למשטרה". לשאלת השוטר "אמרתי לי מקודם שאתה עובד בזה 5 שנים ואף אחד לא יודע איזה עבודה אתה עושה רק פואד יודע. על איזה פואד אתה מדבר?", השיב: "פואד אלטורי" והוסיף כי הוא צלצל אליו ביום ניסיון השוד, לפני שארע (הודעה מיום 15.6.14).

29. בערב ה- 15.6.14 אותר רכב הטיוטה על פי מספר הרישוי שמסר המתלונן, נהוג על ידי מר אוסאמה אלטורי (להלן: "אוסאמה") (ר' דו"ח פעולה 5-022-0153 מאת יצחק בן סעדון). מחוזה שכירות הרכב מיום 23.5.14 עולה כי המשיב 2 שכר את רכב הטיוטה מחברת "שירליאל השכרת רכבים".

30. בחוות דעת מומחה מאת רס"ב אליעזר סייג בנושא התאמת נזקים בין האופנוע עליו רכב המתלונן לבין הטיוטה נקבע דבר קיומה של התאמה בין נזקי שני כלי הרכב והגיע למסקנה כי "...טיוטה 2972874 שנסעה פגעה חזית צד ימין פגוש קדמי צד ימין בחלק תחתון של הפגוש בחלק האחורי צד שמאל אופנוע טי ג'י בי 555572...".

31. כמו כן, בעלי חב' "שירליאל השכרת רכבים" ציין כי במועד השכרת הטיוטה הרכב היה במצב "חדש אולי שריטה או שתיים". כשנשאל אם ייתכן כי היו ברכב "דפיקות פח וטמבון", השיב: "אין מצב" ולאחר שהוצגו לו הנזקים בתמונות, דבק בעמדתו.

32. אוסאמה נחקר בחשד למעורבות באירוע ומסר את הדברים הבאים: "יוסף אלטורי (המשיב 1) פנה לפואד (המשיב 2) וביקש ממנו רכב בתחילת השבוע שעבר הוא ידע שהרכב מסוג טויוטה שחורה שאתה נעצרת אצל פואד. יוסף אמר לפואד שהוא רוצה את הרכב בשביל לפגוע בשעבן גמיען (המתלונן) מלוד מהשכונה בגלל סכסוך שיש ביניהם זה משהו סודי, זה בן יוסף לגמען אחד על אחד... הוא סיפר לפואד שהוא הולך להרביץ ולפגוע בשעבן ביחד עם "דודו" עומר אלטורי וביחד עם עיסאם אבו קישאק. בהתחלה לא הסכים אבל זה משפחה אין מה לעשות והוא הסכים ונתן להם את הרכב ביום חמישי האחרון בשעות הבוקר. לפי מה שפואד סיפר לי באוטו נהג דודו ומאחורה ישבו יוסף ועיסאם אבו קישאק. ואז הם הגיעו מאחורי האופנוע של שעבן ונתנו לו מכה והפילו אותו ואז ירדו אליו יוסף ועיסאם אבו קישאק ונתנו לו מכות. אבו קישאק ברח משם ברגליים עד רמלה ודוד ברח עם האוטו לכוון רחובות" ויוסף - המשיב 1 - נעצר (ר' הודעתו מיום 15.6.14, עמ' 2-ש' 5-16). כשנשאל כיצד שמע על כך, השיב כי המשיב 2 סיפר לו את הכל "היום" (15.6.14) לפני שלקחתי את הרכב כי רציתי לנסוע לדואר", "בגלל הרכב הוא ביקש ממני להיזהר כדי שלא יפגעו בי כי אני נוסע עם הרכב שהם היו אתו. בגלל זה הוא סיפר לי את הסיפור" (עמ' 2-ש' 22, עמ' 3-ש' 53-54). הוא נשאל כיצד הוא יודע שלא מדובר בשוד והשיב "בן אדם רוצה לעשות שוד הוא לא יורד עם הידיים רק" (עמ' 3-ש' 59-60).

33. בתרגיל חקירה מיום 17.6.14 שתועד במזכר מאת השוטר מאור גורן, נשמעים המשיב 2 ואוסאמה אלטורי משוחחים ביניהם. בשיחה נשמע המשיב 2 כשהוא אומר לאוסאמה: "אחד מפנים הלשין עלינו". הוא שאל את אוסאמה אם הוא נחקר לגבי ועל הקשר ביניהם ובהמשך הוסיף: "אם ישאלו אותך עליי אם התקשרתי אליך ביום חמישי (יום האירוע) אני התקשרתי כדי לוודא שתיקח אותי אחרי העבודה ונלך לטייל". עוד אמר לאוסאמה: "תשמע, נראה לי אני מגיע לכתב אישום, אני מרגיש את זה". בהמשך ציין המתמלל כי: "פואד אומר בעצבנות: "מי הלשין עלינו הבן זונה הזה? ואיך ידעו שהרכב הזה של הבן אדם הזה? אולי דרך תחנת הדלק?".

34. המשיב 1 נחקר לראשונה ביום האירוע ושמר על זכות השתיקה. בחקירה מיום 18.6.14 מסר המשיב 1 את גרסתו לאירוע וטען כי לא מדובר בשוד: "זה תאונה אני ירדתי לראות מה קרה עם הבנאדם פתאום אני שומע ירי קופצים שוטרים סמים אזיקים וזה מה שקרה". כשנשאל "אם זה תאונה מי זה הנהג", השיב: "אני לא רוצה להסתבך אנחנו בדואים ואני לא יכול להגיד לך אני לא רוצה להסתבך". בהמשך נשאל מדוע ביום קיץ חם, לבש על עצמו שני מכנסים והשיב: "אני רגיל". בהמשך נשאל אם הוא תמיד נוהג ללבוש שרוולים ארוכים והוא השיב בחיוב. כשנשאל אם הוא תמיד מסתובב רעול פנים, השיב: "איך רעול פנים, עם כובע". הוא הכחיש כי פניו היו מוסתרות. בהמשך, נשאל אם הוא תמיד מסתובב עם כפפות ובתגובה שאל "איזה כפפות" ו"איפה הם". השוטר הראה לו את תמונת מעצרו כשהוא עם כפפות על ידיו והוא אישר כי אכן כך נראה בתמונה. השוטר ציין כי המשיב 1 העלים את הכפפות והכשיל את המשטרה בכך ועל כך השיב המשיב 1 "אין לי מה להגיד". לבסוף השיב כי לעתים הוא הולך עם כפפות, גם בקיץ, "כשאני עושה עבודות". כשהוטח בו כי בתחילת החקירה ציין כי הוא ונהג הרכב סתם "באו להסתובב", הוא השיב "אני לא זוכר מה קרה איתי שמה". הוא הכחיש כי ניסה להימלט מהמקום וגרס כי הוא "בטראומה".

35. בחקירתו מיום 24.6.14 שב המשיב 1 על גרסתו כי ירד מרכבו כדי "לתת עזרה" למתלונן. הוא דבק בסירובו למסור את שם נהג הרכב בו נסע, תוך שטען: **"אני לא יכול להגיד מי אנחנו בדואים בקיצור יש סכנה לחיים שלי"** (עמ' 2, ש' 16). בהמשך, כשנשאל אם אכן מדובר בתאונה ולא בניסיון שוד, כפי שטוען, מדוע ברח נהג הרכב בו נסע, והשיב: **"...לא יודע מה קרה שהנהג ברח אני יודע על עצמי"**. הוא סירב לענות כשנשאל אם נסע ברכב מסוג מזדה: **"אין לי תשובה בשבילך"** (עמ' 2, ש' 29). כשנשאל אם היה מעורב בתכנון שוד עם שותפים נוספים, שב ומסר כי אין לו תשובה (עמ' 3, ש' 39). המשיב 1 אישר כי למרות מזג האוויר החם ביום האירוע, לבש בגדים ארוכים- חם צוואר, כובע וכפפות- אך בשונה מגרסתו מיום 18.6.14, הסביר זאת בכך שהיה חולה (עמ' 2, ש' 6) והוסיף כי מכונאים תמיד לובשים כפפות - **"כל מכונאי לובש כפפות זה רגיל"** (עמ' 3, ש' 58).

36. ביום 16.6.14 נחקר המשיב 2 לראשונה ושמר על זכות השתיקה, כמו גם ביום 17.6.14.

37. בחקירתו מיום 22.6.14 מסר המשיב 2 את גרסתו והכחיש את החשדות נגדו. הוא ציין כי הוא לא נוהג ברכב הטיוטה כיוון שרישיונו נשלל וכל משפחתו משתמשת ברכב (עמ' 2 - ש' 28-9). לדבריו, ביום האירוע יצא לסידורים בשעה 9:30 בערך - **"התחלתי את היום ברמלה ונסעתי הייתי צריך לפגוש בחור בשם אלעד שיש לו חנות בגדים קוראים לה קלאסיקו ברחוב וייצמן 11 בנס ציונה"**. לגרסתו בשעה 10:00 הגיע לנס ציונה ובשעה 11:00 צלצל לאלעד בעל החנות וזה אמר לו שיגיע כשעה לאחר מכן. הוא חיכה לאלעד כחצי שעה, לאחריה המשיך בנסיעה לרחובות מבלי לפגוש בו. לדבריו, כל הזמן הזה המתנה לו מונית ספיישל שהסיעה אותו מיעד ליעד בנימוק ש"רוב הזמן שלי במוניות ספיישל כי אני מסוכסך". בהמשך, לשאלת השוטר אם שהה רק ברחוב וייצמן בנס ציונה ואם היה ליד סופר ברקת, השיב: **"אם אתה עובר מבאר יעקב אז מן הסתם אתה עובר ליד ברקת... הסתובבתי בנס ציונה שעה שעה וחצי בכל אזור נס ציונה לכיוון הכביש הראשי והלכתי"** (עמ' 3, עמ' 5). המשיב 2 נשאל אם צלצל לעוד אנשים באותו בוקר. הוא נקב בשמו של המתלונן והוסיף - **"שאלתי אותו על איזה צק שהוא מוקפא מבעל הבית של ברקת וזהו, דיברתי איתו פעמיים באותו יום"** (עמ' 3-4 ש' 72-68). כשנשאל מדוע התעקש לשאול את המתלונן איפה הוא, השיב שלא שאל היכן הוא נמצא אלא **"איפה אני יכול לראות אותך"** וכן הוסיף כי הוא והמתלונן משוחחים כל יומיים (עמ' 4-4 ש' 96-93). כשנשאל אם שכר את רכב הטיוטה "נקי ממכות", השיב: **"לא זוכר אני כל הזמן לוקח רכבים מהחברה הזו אני אף פעם לא בודק"** (עמ' 4-4 ש' 112-111).

38. בעליה של חנות הבגדים "קלאסיקו" בנס ציונה, אלעד ברטפלד, תושאל טלפונית ע"י המשטרה ומסר כי המשיב 2 לקוח קבוע שלו וכי היה בחנות בשבוע השוד אך אינו בטוח באיזה יום. הוא הוסיף כי ביום האירוע שוחח עם המשיב 2 בטלפון אך אינו בטוח אם פגש בו באותו היום. לדבריו, החנות נפתחת כל בוקר בין 9:00-10:00.

39. בחקירתו מיום 24.6.14 הכחיש המשיב 2 כי רכב הטיוטה ששכר הוא הרכב שפגע במתלונן- **"זה לא הרכב שלי שפגע באופנוע"**. בהמשך, הכחיש כי יש ברשותו שני מספרי מנוי סלולארי בשימוש וכשנשאל ספציפית לגבי המספר - 054-3874865 שנמצא כי הוא מנוי שלו, השיב **"זה לא שלי יכול להיות שזה טלפון ישן שלי אבל אני לא זוכר"**. כשהוטח בו כי המספר הנ"ל פעיל ואוכן ביום

האירוע ליד סופר ברקת, השיב "יכול להיות זה טלפון ישן". כשהחוקר הקשה ושאל "אז היו עליך 2 טלפונים", השיב: "יכול להיות לא זוכר" (עמ' 1- ש' 48-32). בהמשך, הכחיש כי מכיר אדם בשם עמר המכונה "דודו" אשר נמצא כי צלצל אליו 10 פעמים בסמוך לאירוע והוסיף: "אני לא יודע מי רשם את הטלפון שלו באיפון שלי", "זה לא אני יכול להיות שזה הנהג מונית". אותו עמר נחשד בשותפות בניסיון השוד (עמ' 3- ש' 65-59).

40. החוקר הטיח במשיב 2 את הדברים שאמר בתרגיל החקירה לאוסאמה אלטורי. הגם שאלו צוטטו בפניו במדויק, הוא טען: "מה פתאום... לא אמרתי את זה" וטען כי "סה"כ שאלתי את אוסאמה אם השתתף רכב שחור באירוע הזה זה שלי? זה מה ששאלתי אותו" (הודעתו מיום 24.6.14 עמ' 3- ש' 74-87).

41. עד כאן פירוט הראיות לכאורה.

דין והכרעה

42. הראיות לכאורה מלמדות על משיבים אלימים וחסרי רסן, נועזים ומתוחכמים, אשר יזמו אירוע שנחזה להיראות תאונת דרכים, בגדרו פגעו באמצעות רכב טויוטה שנשכר על ידי המשיב 2 במתלון, עת היה רכוב על אופנועו וגרמו לכך שהלה הועף מאופנועו לכביש ובעת שהיה שרוע ופגוע 'נזעק' אליו המשיב 1 כדי 'לסייע' לו לכאורה, ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. השניים חתכו את רצועות ילקוטו במטרה ליטול אותו הימנו ביוזעם כי בתוכו סכומי כספים גדולים.

43. מצבור הראיות לכאורה מלמד כי אין מדובר בתאונת דרכים, כפי שטען ב"כ המשיב 1, אלא בניסיון לשוד אלים שתוכנן באורח מדוקדק. המשיב 2 הכיר את המתלון וידע כי תפקידו לשמש כבלדר להעברת תקבולי החברה בסכומים גדולים לבנק, מדי יום. לדברי המתלון, האדם היחיד שידע במה הוא עוסק היה המשיב 2 שעבד עמו בחברה עד שלושה חודשים טרם האירוע. המשיב 2 נחזה מסתובב ליד משרדי החברה כשלושה ימים טרם האירוע. ביום האירוע ארבו המשיבים למתלון עד אשר יצא לדרכו, רכוב על אופנועו, לשם העברת כספי החברה לבנק ברחובות. המשיב 2 שוחח עם המתלון בטלפון ושאל אותו בדרך אגבית לכאורה, היכן הוא נמצא, כדי להשיגו לשם ביצוע זממו ביחד עם המשיב 1 ואחרים.

44. המשיבים הצטיידו בלבוש שנועד להסוות את מראה פניהם וממדי גופם. כך, בעיצומו של קיץ, חבשו המשיבים כובעים, הסתירו את פניהם, עטו כפפות ו'חם צוואר' - פרטי לבוש שנועדו לטשטש את תווי פניהם וגופם. המשיב 1 לבש בנוסף, סט בגדים כפול, ככל הנראה כדי שיהא לאל ידו "השיל" את בגדיו לאחר השוד לבל יזוהה.

45. לאחר שהופל מאופנועו עקב פגיעת רכב הטייטה, הגיע המשיב 1 למתלון ותקף אותו באגרופים בניסיון לחטוף את ילקוטו עם הכספים שבתוכו. טענתו, כי ביקש לסייע לו לנוכח הפגיעה שספג בתאונה, אינה מתיישבת עם התנהגותו האלימה כלפיו וניסיונו להימלט מפני השוטרים שנזעקו למקום. התנהגות זו שומטת את היסוד לטענתו כי מדובר בתאונה תמימה ואקראית.

46. שוטרים שנקלעו למקום באקראי, העידו על האלימות בה נקט המשיב 1 כלפי המתלון ועל ניסיונותיו להימלט ממקום האירוע. משהבחינו במעשי המשיב 1 הם נזעקו למקום ובכוח ניתקו אותו

מהמתלונן וסיכלו את מעשה השוד. המתלונן לא חש באלימות שהופעלה נגדו, ככל הנראה, בשל התדהמה וסערת הרוח שאחזה בו בשל הפגיעה שספג. כך או כך, די בעדויותיהם של השוטרים אשר תיארו אלימות קשה למדי, כדי לקבוע כי זו אירעה, נכון לעת הזו, לבחינת הראיות לכאורה.

47. יתירה מזו, השוטרים העידו על ניסיונותיו של המשיב 1, ביחד עם אחר, לחתוך את כותפות ילקוט של המשיב כדי ליטול אותו מעמו. ב"כ המשיב 1 ניסה להסביר את פשר מעשהו בכך שהוא ביקש "לשחרר" את המשיב מ'נטל' הילקוט לאחר שנפגע כתוצאה מהתאונה. הסבר זה אינו עולה בקנה אחד עם עדויות השוטרים, אשר במפגיע הדגישו כי המשיב 1 ואדם נוסף ביקשו 'לנתק' את הילקוט באמצעות חיתוך כותפותיו.

48. עיקר הראיות כנגד המשיב 2 הן נסיבתיות ויש בהן כדי לבסס את העבירות המיוחסות לו. כך, רכב הטיוטה נשכר כאמור, על ידו ובאמצעותו בוצע ניסיון השוד. הוא עצמו נמלט, ככל הנראה, באמצעות הרכב ממקום האירוע, אולם אוכן באזור האירוע. אין בפיו הסבר מניח את הדעת לפשר המצאו באזור. תחילה גרס כי היה בחנות בגדים - גרסה אשר לא אוששה על ידי בעל החנות, אשר אישר כי המשיב 2 מוכר לו, אולם התקשה לזכור אימתי ביקר בחנותו. לאחר מכן, גרס המשיב 2, כי 'הסתובב' בעיר נס ציונה כשעה, שעה ומחצה מבלי שנתן הסבר לפשר מעשיו.

49. המלטות רכב הטיוטה ממקום האירוע בהותירה את המשיב 1 מאחור, מיד לאחר הגעת השוטרים, תומכת במסקנה כי מדובר בתאונה מתוכננת ולא אקראית שמטרתה לגנוב את כספי הבלדרות. חזקה על נהג הטיוטה כי אם היה מעורב בתאונה תמימה, כי אז לא היה נמלט מהמקום בהותירו את נוסעו מאחור.

50. יתירה מזו, קודם לאירוע, נצפה רכב הטיוטה במצלמות אבטחה, כאשר ארב למתלונן סמוך למקום עבודתו בחברה. משהבחין בו, דלק אחריו עד אשר השיגו ופגע בו. המתלונן העיד כי הבחין ברכב הטיוטה וכן ברכב המזדה, אשר נסעו בעקבותיו במהירות גדולה, הגם שלא העלה על דעתו כי בקשו לפגוע בו במזיד. במבחן התוצאה, ברי כי זו היתה כוונת המשיבים בדלקם באמצעות רכב הטיוטה אחר אופנוע המתלונן עד אשר השיגוהו ופגעו בו - הכל כדי לשדוד את כספי הבלדרות.

51. די בכל אלו כדי לגבש תשתית ראייתית לכאורה מוצקה. לכך מתווספת התנהגותם של המשיבים במהלך חקירתם, בחירת המשיב 1 בזכות השתיקה בחקירתו הראשונה, ההסברים הכושלים שניתנו על ידי המשיב 1 לבגדים החמים והכפולים שעה על גופו, העדר הסבר לפשר איכונם של המשיב 2 ובעיקר, חילופי הדברים ביניהם כאשר הושארו יחדיו - כל אלו מלמדים על המזימה שרקמו, אשר למרבה המזל, לא עלתה יפה. הם תהו ותחקרו את כישלונם ומי שגרם לו.

52. עולה אפוא כי הונחה תשתית ראייתית מוצקה לכאורה, לביסוס העבירות המיוחסות למשיבים.

53. הנסיבות החמורות בהן בצעו לכאורה המשיבים את מעשה השוד - אשר לא צלח סופו של יום - מעידות על מסוכנות גבוהה וחמורה, אשר על פניה, מולידה עילת המעצר. היזמה לגרום לתאונת דרכים אגב פגיעה פיזית במתלונן כדי להפילו מרכבו, להדבירו ולשדוד הימנו את ילקוטו ובו כספי הבלדרות - מעידה על סכנה חמורה שנשקפת מהמשיבים. אך בנס הסתיים האירוע בלא תוצאות קשות יותר. תכנון מעשי המשיבים וביצועם מלמדים על אלימות, תוקפנות, תחכום ותעוזה. המשיב 1 הגדיל לעשות כאשר נקט אלימות קשה

כלפי המתלונן אף כאשר היה שרוע על הכביש, פגוע - כדי להשלים את משימתו. המשיבים לא בחלו אפוא באמצעים לרבות סיכון שלומם ובריאותם של המתלונן באורח חמור - לשם בצע כסף.

54.משקמה חזקת מסוכנות ועמה עילת מעצר, ראוי לבחון קיומה של חלופת מעצר. למשיב 1 הרשעה בעבירות שעניין קשירת קשר לפשע ותקיפת אדם לשם שוד בתנאים מחמירים, בגין ריצה מאסר בן 350 יום ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים. המשיב 2 נעדר עבר פלילי.

55.לנוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיבים והסכנה הנשקפת מהם, ראוי כי שרות המבחן יבחן את מידת מסוכנותם וקיומן של חלופות מעצר עבורם. לפיכך, ומבלי לנקוט עמדה בשלב זה ביחס לשחרורם לחלופת מעצר, שרות המבחן מתבקש להמציא תסקיר מעצר אודות המשיבים. לשם כך, יידחה הדיון למועד כפי שייקבע במעמד הדיון, בתיאום עם ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ה, 24 דצמבר 2014, במעמד
הצדדים.